

Dosarul nr. 3ra-531/22

2-20101647-01-3ra-11052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus” și a fost menținută hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 12 august 2020, Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus”(în continuare - SRL „Taxi-Service Plus”), a înaintat acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea deciziei nr. 159 din 16 iulie 2020, deciziei nr. 128/634 din 28 mai 2020, precum și a actului de control nr. 1-855156 din 27 februarie 2020.

În motivarea acțiunii reclamanta a relatat că, la 27 februarie 2020, una din unitățile de transport utilizată în prestarea serviciilor pe rutele regulate deservite de reclamantă, a fost supusă unui control fiscal. În rezultatul controlului, la 27 februarie 2020, a fost întocmit actul de control nr. 1-855156 prin care se pretinde că transportatorul nu a eliberat bilet de călătorie la doi călători.

Totodată, reclamanta a indicat că, ulterior la 28 mai 2020, a fost adoptată decizia nr. 128/634, prin care SRL „Taxi-Service Plus” a fost amendată cu suma de 5 000 lei, pentru încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, pct. 14 lit. m) și pct. 15 lit. b) al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 854/2006.

Nefiind de acord cu actul nominalizat, la data de 24 iunie 2020, a depus contestație, iar drept rezultat Serviciul Fiscal de Stat, prin decizia nr.159 din 16 iulie 2020 a respins contestația depusă și a menținut decizia nr. 128/634 din 28 mai 2020.

Reclamanta și-a exprimat dezacordul cu decizia sus menționată a organului fiscal, apreciind-o ca fiind ilegală și neîntemeiată. Întrucât, la emiterea acesteia, Direcția generală administrare fiscală Chișinău, a încălcat normele de drept material și anume pct. 14 lit. g) și lit. m); pct. 15 lit. b) al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 854/2006. Deoarece din conținutul normelor juridice menționate, ar rezulta că subiect al raporturilor juridice reglementate este echipajul unității de transport și nu agentul economic. Iar astfel, SRL „Taxi-Service Plus” nu este subiect al raporturilor juridice reglementate de normele juridice la care inspectorii fiscali au făcut referință în actul de control. Or, organul fiscal nu a aplicat corect norma care trebuia să fie aplicată la caz și anume pct. 16 al aceluiași Regulament care prevede că, agentul transportator este obligat: a) să se conducă de prezentul Regulament; b) să asigure prezența la bordul unității de transport a documentelor pe baza cărora este permisă desfășurarea activității, în funcție de tipul de transport.

Făcând trimitere la art. 129 din Codul fiscal, a invocat că SRL „Taxi-Service Plus” a avut obligația de a pune la dispoziția șoferului toate actele necesare pentru desfășurarea transportului, inclusiv pentru eliberarea biletelor, iar potrivit Actului de control nr. 1-855156 din 27 februarie 2020, inspectorii care au efectuat controlul, Vitalie Rusu și Sergiu Moroi au constatat prezența foii de parcurs xxx din 27 februarie 2020, a Borderoului de evidență a biletelor Seria MU xxx din 27 februarie 2020. Totodată, menționând în act că s-a efectuat transportarea a doi pasageri, fără eliberarea biletelor de călătorie și fără efectuarea înscrierilor respective în borderoul de evidență a biletelor. Iar astfel, reclamanta a pretins existența unor neclarități privind mențiunea din decizia nr. 159 din 16.07.2020, privind necesitatea anexării, dacă dispune de aceste înscrisuri, presupunând că acestea fac probe a dosarului administrativ.

De altfel, a precizat că SRL „Taxi Service Plus” a asigurat borderoul de evidență a biletelor, foaia de parcurs și bilete de strictă evidență echipajul. Acest fapt se confirmă prin semnătura conducătorului auto în registrele respective. Prezența Borderoului de evidență a biletelor nr. xxx din 27 februarie 2020 se atestă și prin semnătura inspectorului Vitalie Rusu, cu mențiunea „verificat Rusu Vitalie, inspector principal semnătura, data 27 februarie 2020”. În borderoul de evidență a biletelor sunt indicate nr. de ordine al biletelor la începutul orelor de muncă xxx. Respectiv, la dispoziția inspectorilor s-au pus toate documentele care trebuiau să fie la bordul unității, care și demonstrează faptul că SRL „Taxi Service Plus” nu a încălcat prevederile legale imputate ei. Însă, la examinarea cazului de încălcare fiscală, aceste împrejurări nu au fost elucidate.

Suplimentar a menționat și încălcarea normelor de procedură și anume, art. art. 129 lit. 5), 181, 244, 129/1, 239, 247 ale Codului fiscal, explicând că orice act al organului fiscal urma să fie comunicat contribuabilului prin metodele indicate în art. 129/1. Comunicarea se consideră executată când este adusă la cunoștință reprezentanților contribuabilului indicați în normele citate. Din cauza că nu a cunoscut despre existența actului de control, SRL „Taxi Service Plus” nu a avut posibilitatea să înainteze dezacord la actul de control. Organul fiscal, fiind conștient că unica metodă

de a aduce la cunoștință întreprinderii despre actul fiscal este prezentarea acestuia conducerii întreprinderii, și asigurarea dreptului întreprinderii la depunerea unui dezacord, a omis executarea acestei obligații și a lipsit întreprinderea de acest drept.

Consideră, de asemenea că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor articolelor 239, 247 ale Codului fiscal, din conținutul cărora rezultă expres că, în cadrul procedurii de examinare a încălcării fiscale, funcționarii fiscali abilitați cu funcții de adoptare a deciziilor sunt obligați să examineze sub toate aspectele pentru a clarifica dacă încălcarea a fost săvârșită și dacă persoana citată este vinovată de comiterea încălcării.

A mai menționat că la examinarea cazului dat nu s-a urmărit scopul de a clarifica cine este subiectul stabilit prin norma legală responsabil de eliberarea tichetelor, de asemenea nu s-a stabilit care erau obligațiunile SRL „Taxi Service Plus”, în acest caz și în ce măsură au fost executate. Precum și nu a fost stabilit setul de documente care era prezent la bordul unității de transport. De asemenea, nu s-a dat apreciere prin ce acțiuni sau inacțiuni ale societății s-a comis pretinsa încălcare fiscală.

O altă pretinsă încălcare ține de omisiunea atribuirii punctajului de risc în temeiul articolul 51 alin. (1) coroborat cu articolul 19 al Legii 131/2012, care stabilește că controlul se inițiază doar în urma analizei și evaluării riscurilor. Efortul și timpul alocat controlului, precum și metoda de control aplicată trebuie să fie proporționale nivelului de risc stabilit. Controlul se desfășoară doar în baza și în limitele listei de verificare aplicabile pentru domeniul, tipul și obiectul de control în cauză. Lista de verificare poate fi aplicată doar în cazul în care este aprobată, conform rigorilor stabilite de Guvern și prezenta lege, prin actul normativ al autorității publice centrale cu competențe în domeniul de control, la propunerea organului de control corespunzător și în urma consultărilor publice. Lista de verificare aprobată este publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina electronică a organului de control. Astfel, urmare a nomelor legale, Serviciul Fiscal de Stat nu și-a motivat nici într-un fel necesitatea inițierii controlului la SRL „Taxi Service Plus”.

Cu referire la procedura de efectuare a controlului, a invocat că nu a fost înregistrat în modul stabilit, întrucât, contrar art. 8 alin. (1) lit. a) și lit. b) , alin. (2) lit. b) și alin. (3), art. 9 alin. (1)-(2), (4) al Legii nr. 131 din 08.06.2012, controlul efectuat la SRL „Taxi Service Plus”, nu a fost înregistrat, de aceea nu putea fi început. Iar astfel, conform art. 31 alin. (1)-(3) al Legii nr. 131/2012, rezultatele controlului se consideră nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective.

Prin hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL „Taxi Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

La 05 februarie 2021, SRL „Taxi-Service Plus” a depus apel nemotivat, iar la 15 aprilie 2021, cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 05 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SRL „Taxi-Service Plus” și a fost menținută hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției s-a reținut că raționamentele primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt.

Reținând prevederile art.8 alin.(2) lit. c), art. 134 alin.(1) pct. 1)-2), art. 214 alin. (1) - (3), art. 216 alin. (1)-(5), art. 222, art. 224, 254¹ alin. (2) din Codul fiscal, art. 64 alin. (1) și alin. (2) din Codul transporturilor rutiere, pct. 9, 14 lit. g) și m) din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a atestat că instanța de fond, corect a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii, ca neîntemeiate, nefiind stabilite careva motive privind anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 159 din 16 iulie 2020, deciziei nr. 128/634 din 28 mai 2020, precum și actului de control nr. 1-855156 din 27 februarie 2020. Întrucât, din conținutul actului de control nr. 1-855156 din 27 februarie 2020, se desprinde concluzia că agentul economic SRL „Taxi Service Plus” nu a respectat prevederile pct. 14 lit. g) și m), pct. 15 lit. b) din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006, precum și prevederile art. 8 alin. (2) lit. c), și art. 232 lit. a) Cod Fiscal, prin transportarea a 22 pasageri, fără eliberarea biletelor de călătorie la 2 pasageri și fără efectuarea înscrierilor respective în borderoul de evidență a biletelor la 2 pasageri.

Instanța de apel s-a aliniat poziției instanței de fond privind netemeinicia argumentului reclamantei precum că, în conformitate cu normele legale indicate în decizia nr. 128/634 din 28 mai 2020, trebuia să fie sancționat echipajul (șoferul) și nu agentul economic, SRL „Taxi Service Plus”, întrucât, potrivit art.232 lit. a) din Codul fiscal, este tras la răspundere pentru încălcare fiscală, contribuabilul persoană juridică a cărei persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală. Întrucât în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării operative, s-a constatat că la transportarea contra cost a călătorilor, conducătorul mijlocului de transport - Xxx Funieru, nu a eliberat bilete de călătorie și nu a efectuat înscrieri în borderoul de evidență a biletelor pentru doi pasageri, urmează a se reține că, sancțiunea se aplică față de contribuabil și nu față de echipaj - șofer angajat în cadrul companiei.

Cu privire la argumentul apelantei precum că, actul de control nu a fost adus la cunoștința SRL „Taxi Service Plus”, Completul judiciar a conchis că instanța de fond just a reținut că, actul de control a fost înmănat sub semnătură șoferului rutei – Xxx Funieru (f.d. 15). Respectiv, în caz de absență a conducătorului întreprinderii, obligațiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. f) și g) din Codul fiscal sunt îndeplinite de alte persoane cu funcții de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenței lor.

Instanța de apel a stabilit netemeinicia argumentului apelante cu privire la faptul că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 239 și 247 din Codul fiscal, întrucât, potrivit art.239 Cod fiscal, scopul procedurii

de examinare a cazului de încălcare fiscală constă în: clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor în care s-a produs, soluționarea lui în strictă conformitate cu legislația, asigurarea îndeplinirii deciziei, precum și stabilirea cauzelor și condițiilor care au contribuit la comiterea încălcării fiscale, prevenirea încălcărilor, educarea în spiritul respectării legilor și consolidarea legalității.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că încălcarea legislației fiscale a fost clar constatată prin actul de control nr. 1-855156 din 27 februarie 2020, prin expunerea detaliată a faptei în raport cu norma legală încălcată și obligația legală ignorată de către SRL „Taxi Service Plus”. Or, actul de control a fost întocmit în prezența persoanei care a săvârșit fapta și care este angajat în cadrul entității, aceasta semnând actul și oferind explicații (f.d. administrativ 3-3 verso), în raport cu încălcarea constatată.

De către instanța ierarhic inferioară nu a fost reținută alegația apelantei precum că, SRL „Taxi Service Plus”, nu a fost citată pentru examinarea cazului de încălcare a legislației. Or, prin citațiile seria C nr. 132714 din 28.02.2020 (f.d. administrativ 6) și seria C 133051 din 18.03.2020 (f.d. administrativ 8), reprezentantul contribuabilului SRL „Taxi Service Plus”, Ion Vomovițchi, a fost invitat la 18.03.2020 și ulterior, pentru 15.04.2020, la organul fiscal în scopul examinării cazului de încălcare a legislației, citațiile fiind comunicate prin intermediul poștei electronice (f.d. administrativ 7, 9). Prin citația seria C nr. 133065 din 21.05.2020, comunicată la fel prin intermediul poștei electronice, contribuabilul a fost invitat pentru data de 28.05.2020, la organul fiscal, pentru a participa la examinarea cazului de încălcare a legislației, însă acesta nu s-a prezentat (f.d. administrativ 10-11). Or, reieșind din dreptul contribuabilului de a depune dezacord la actul de control emis de pârât, deși acest drept i-a fost comunicat contribuabilului inclusiv prin actul de control, nu s-a înregistrat nici în termenul de 15 zile, nici după expirarea acestuia, un dezacord la act.

Referitor la obiecțiile apelantei precum că, la inițierea controlului fiscal nu au fost respectate prevederile art.19 și 51 al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, iar de către pârât nu a fost motivat nici într-un fel necesitatea inițierii controlului la entitatea respectivă, or, instanța a constată că motivarea efectuării unui control fiscal la o anumită entitate nu este o obligație prevăzută de legislația fiscală, iar determinarea entităților care vor fi supuse controlului se realizează doar printr-o procedură internă etapizată.

Totodată, cu privire la argumentul precum că rezultatele controlului fiscal efectuat la SRL „Taxi Service Plus” sunt nule din motivul înregistrării acestuia în Registrul de stat al controalelor la o dată ulterioară celei în care s-a efectuat controlul, instanța a menționat că înregistrarea controlului fiscal efectuat la entitatea SRL „Taxi Service Plus”, a fost raportat Cancelariei de Stat și prin scrisoarea nr.26-10/2-02-3444 din 28.02.2020. Inițierea controlului menționat se regăsește pe site-ul www.controale.gov.md, în rubrica Alte Controale/Serviciul Fiscal de Stat/Planul Controalelor/ Anul 2020 (documentul 4503 03.03.2020).

Subsecvent, instanța de apel a relevat că, întrucât de esența controlului operativ este caracterul inopinat al acestuia, raportarea nu se poate realiza la data inițierii

controlului, or scopul efectuării acestui tip de control nu ar mai putea fi atins, iar în aceste circumstanțe, raportarea se realizează la o dată ulterioară.

Astfel, Completul judiciar a stabilit că procedura administrativă care a fost inițiată în privința SRL „Taxi Service Plus”, s-a realizat în conformitate cu prevederile legale, asigurându-se transparența decizională, dar și legalitatea sancțiunilor care au fost aplicate față de contribuabil cu respectarea absolută a drepturilor participantului.

Luând în considerare cele menționate mai sus și având în vedere faptul că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de către SRL „Taxi-Service Plus”, este neîntemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de către SRL „Taxi-Service Plus” împotriva hotărârii din 05 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 25 februarie 2022, SRL „Taxi-Service Plus” a depus recurs nemotivat, iar la 17 mai 2022, a prezentat motivarea recursului.

În motivarea recursului, a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse la examinarea cauzei în instanța de fond și apel.

Recurenta a indicat că instanța de fond nu a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei, or instanța însăși a indicat că, în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda operativă, s-a constatat că la transportarea contra cost a călătorilor, conducătorul auto - Funieru Xxx nu a eliberat bilete de călătorie și nu a efectuat înscrieri în borderoul de evidență a билетelor pentru doi pasageri. Astfel instanța urma să examineze aceste acțiuni prin prisma prevederilor art.204 din Codul contravențional, în care la alin.(7) este indicat că „Omiterea eliberării pe traseu a билетelor de călătorie în transportul urban în comun ori în transportul rutier de persoane prin servicii regulate de către conducătorul mijlocului de transporta sau de către persoana responsabilă de taxarea călătoriei se sancționează cu amendă de la 12 la 18 unități convenționale”. Această circumstanță importantă nu a fost elucidată de către instanța de fond și de apel.

A mai invocat că soluția instanțelor nu a fost probată suficient. Serviciul Fiscal de Stat nu a respectat procedura de comunicare a actului de control, nu a prezentat probe veridice ce ar confirma că apelanta a recepționat actul de control pentru a-și exercita drepturile sale legale.

Instanța de apel nu s-a expus asupra faptului nemotivării controlului. Organul de control fiscal era obligat până la începerea controlului să întocmească nota de motivare a controlului din care să rezulte punctajul de risc curent al contribuabilului, riscurile existente la contribuabil și faptul că măsura de control este necesară și proporțională riscurilor existente.

În concluzie a menționat că acțiunile de control au fost abuzive fără a respecta standardul de motivare prevăzut de lege, care protejează contribuabilul de controale și acțiuni nemotivate ale organelor de control. Astfel, actele (înscrierile) obținute în

urma acestor controale sunt înscrisuri dobândite cu încălcarea normelor imperative din care motiv nu pot fi admise în calitate de probe.

A mai accentuat că instanța nu s-a expus asupra altei cerințe a reclamantei de a fi protejată împotriva unei activități administrative arbitrare și discriminatorii. De către agentul economic s-a indicat asupra faptului că de către organul fiscal, la examinarea cazurilor similare, au fost emise decizii prin care a constatat că pentru încălcarea prevederilor legislației răspunderea o poartă șoferul.

Consideră că Serviciul Fiscal de Stat utilizează dreptul discreționar în mod arbitrar, fără a asigura o practică uniformă a aplicării legislației fiscale și garantarea dreptului fundamental de egalitate în tratament. Instanța de apel a evitat să dea apreciere faptelor de activitate administrativă arbitrară efectuată de către Serviciul Fiscal de Stat și a refuzat să sancționeze această practică discriminatorie.

Un alt argument expus în susținerea poziției sale, rezidă în desfășurarea controlului fără participarea reprezentantului contribuabilului fiscal. Or din normele legale se deduce că controlul fiscal se efectuează în prezența contribuabilului, care este reprezentant de conducătorul întreprinderii și/sau a unui reprezentant care trebuie să aibă împuterniciri în acest sens. Șoferul, angajat al companiei, nu poate fi reprezentant al contribuabilului în raport cu organele fiscale, ori, în lipsa unor acte ce împuternicesc persoanele cu funcție de reprezentare (procură, mandat ș.a.) șoferul unei companii de transport nu poate reprezenta compania în raporturile sale fiscale.

În concluzie, a invocat că decizia Curții de Apel vine în contradicție cu deciziile Curții Constituționale și prevederile CEDO.

Astfel solicită admiterea cererii de recurs, anularea deciziei din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, anularea hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care se va admite acțiunea.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 februarie 2022, în ședință publică.

Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat participanților al proces.

La 25 februarie 2022, SRL „Taxi-Service Plus” a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 213-214).

Decizia motivată din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 26 aprilie 2022 (f.d.219).

Ulterior, la 17 mai 2022, SRL „Taxi-Service Plus” a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 224-235).

În condițiile enunțate, recursul a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 18 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului depus de SRL „Taxi-Service Plus”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 09 iunie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință prin care a învederat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o apreciere corectă și obiectivă probelor administrate, au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect au aplicat normele de drept material și procedural.

Intimatul a relatat în mod repetat poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, indicând asupra aplicării și interpretării corecte și ample de către instanța de fond și de apel a normelor de drept material, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea cadrului legal.

Reieșind din caracterul ne devolutiv al recursului, precum și din esența cererii de recurs care impune o motivare convingătoare și întemeiată cu prezentarea de noi argumente de natură să răstoarne sau să combată concluziile expuse în deciziile emise anterior la cauză, consideră că recursul depus de către SRL „Taxi-Service Plus” urmează a fi declarat inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele menționate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Taxi-Service Plus”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron